

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 885/07
06.09.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dragana Skoka i Nevene Milojčić, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Ružom Urošević, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv rešenja Nacionalne službe za zapošljavanje Republike Srbije broj 0031-10412-812/2006 od 29.12.2006. godine, u pravnoj stvari priznavanje prava na novčanu naknadu, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 06.09.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Filijale Novi Sad broj 1-104-4163/06-0410 od 28.07.2006. godine, kojim je odbijen njegov zahtev za priznavanja prava na novčanu naknadu zbog nezaposlenosti.

Tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa i navodi da mu prema stavu Vrhovnog suda Srbije, pravo na novčanu naknadu pripada, jer mu je radni odnos prestao na inicijativu poslodavca. Tuženi organ je propustio da ceni ovaj njegov navod iznet u žalbi i za svoju odluku je dao potpuno druge razloge od prvostepenog organa, odnosno utvrdio je da tužilac nema pravo na novčanu naknadu zbog proteka roka za podnošenje zahteva za ostvarivanje prava. Smatra da mu pravo pripada shodno odredbi člana 109. stav 1. tačka 5. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti, pa predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu uvaži i poništi osporeno i prvostepeno rešenje.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu navodi da u svemu ostaje pri razlozima iznetim u obrazloženju osporenog rešenja i predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu odbije kao neosnovanu.

Ispitujući zakonitost osporenog rešenja u granicama zahteva iz tužbe, u smislu odredbe člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) ocenom navoda u tužbi, odgovoru na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da tužba nije osnovana.

Pravilno je po oceni Vrhovnog suda Srbije odlučio tuženi organ kada je, u postupku u kome nije bilo povrede pravila postupka odbio žalbu tužioca, nalazeći da mu ne pripada pravo na novčanu naknadu za slučaj nezaposlenosti, s obzirom da je zahtev za priznavanje prava podneo 28.06.2006. godine, odnosno po isteku vremena od 12 meseci za koje bi mu pripadalo pravo na novčanu naknadu.

Pri tome se tuženi organ u obrazloženju osporenog rešenja pravilno pozvao na odredbu člana 110. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti ("Službeni glasnik RS" broj 71/03), kojom je propisano da novčana naknada pripada nezaposlenom licu od prvog dana od dana prestanka osiguranja, ako se prijavi i podnese zahtev Nacionalnoj službi u roku od 30 dana od dana prestanka radnog odnosa ili prestanka osiguranja, te nezaposlenom koji podnese zahtev Nacionalnoj službi po isteku 30 dana od dana prestanka radnog odnosa, ili prestanka osiguranja, novčana naknada pripada samo za preostalo vreme prema utvrđenoj dužini trajanja prava na novčanu naknadu i da pravo na novčanu naknadu nema nezaposleni koji podnese zahtev po isteku vremena za koje mu pravo na novčanu naknadu pripada, u skladu sa ovim zakonom.

Kako je nesporno da je tužiocu radni odnos prestao 11.04.2005. godine i da bi prema stažu osiguranja od 34 godine, 12 meseci i 11 dana i 54 godina života, u momentu prestanka radnog odnosa imao pravo na novčanu naknadu u trajanju od 12 meseci, a da je zahtev za ostvarivanje prava podneo 28.06.2006. godine, dakle po isteku roka od 12 meseci, pravilno je utvrđeno u sprovedenom upravnom postupku da mu ne pripada pravo na novčanu naknadu za slučaj nezaposlenosti u smislu citiranih odredbi zakona.

Vrhovni sud Srbije je cenio i ostale navode tužioca iznete u tužbi, ali je našao da nisu osnovani i da ne mogu dovesti do drugačije ocene zakonitosti osporenog rešenja, pogotovo ako se ima u vidu da se radi o jedinstvenom upravnom postupku i da drugostepeni organ u obrazloženju rešenja može dati i druge razloge kojima se rukovodio pri odlučivanju, shodno odredbi člana 230. stav 3. Zakona o opštem upravnom postupku, kojom je propisano da će drugostepeni organ odbiti žalbu ako nađe da je prvostepeno rešenje zasnovano na zakonu, ali iz drugih razloga, a ne zbog onih koji su u rešenju navedeni i u svom rešenju će izložiti te razloge.

Na osnovu izloženog, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je tužbu odbio kao neosnovanu odlučujući kao u dispozitivu presude, na osnovu odredbe člana 41. stav 2. Zakona o

upravnim sporovima.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 06. 09. 2007. godine, U. 885/07

Zapisničar Predsednik veća - sudija

Ruža Urošević, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MĐ